

2(-)

Киев - 54

Куда

Вул. Чкалова №52 кв38

Кому

Маняку Володимиру
Антонювигу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

г. Днепропетровск

Бутемко

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Київ в. Уманова №52 кв38 Маньку В.А

Шановний Володимире Антоновичу!

Пишу Вам листа - мотє маю коротенька замітка стане корисною до книжки-мемуару „ голод 33 і в рік“

Про голод на Україні 32-33рр маю багато вже писало Я хочу написати те, про що, як мені здається маю мало, або не писали, а саме як Сталін і його оточення все радили, щоб про голод на Україні не знали жителі інших районів країни, не знали наші потомки, щоб про голод було невідомо світовій громадській думці. Під час голоду 33р. я був у індустріальному місті Дніпропетровському. Мені було до речі, я працював і одержував на картку пайок - 400г хліба на день. Мені голод уже не загрозив. До нас доходили такі-лічи чутки про страшний голод на широкій Україні.

Після у місті ми багатьох умирати від голоду люди, вони якось добиралися до місто з надією спастись від голодної смерті. Це були в основному чоловіки і були жінки з дітьми. Страшна картина. Пускати їх з вереджати, Благотний погляд очей. Ми не мали їм допомоги, бо самі одержували пайку хліба по карткам. Що з них був трішки здоровий намагався викопирити з рук біля хлібною лотка, пайку хліба. Знав це суварилося. Чого хотіли бити по голові, а він намагався падаючи, хотіли трішки прескоти хліба. Що було факт, що власті не помічали умираючих людей і не подавали їм ніякої допомоги. Турботе властей одметували тим, щоб виводити труби пашири від голоду людей.

Тоді в цей час вийшла 33р. фельєтрон читати в республіканській газеті „Комуніст“ спростовували ТАРС про брешливі чутки польської преси про голод на Україні. В газеті писалося приширом так: Польські газети розповсюджують чутки про голод на Україні. ТАРС удовільняє завісти що ці чутки вигадані і не відповідають дійсності. Це спростовали ми читати, проходячи біля

вишираючи від голоду люди. Цього задуми не
можна скільки буду жити.

Сталін і його оточення робили все для того
щоб ^{про}страшний голод на Україні було невідомо жителям
других районів країни. Ось цікавий факт:

Якось іду на поїздку до Києва в 1970р ми їхали
з Києвом по купе відверту розмову. Говорили про
се про те, а потім з розмовою про голод-33р
на Україні. Це справило на мене величезне
враження. Це був поважний і як мені здавалося
чесний чоловік. Він задумався і довго мовчав, а
потім сказав: "Я об цьому уже слыхав один раз
но не повірив, а тепер я вижу, что это ~~было~~ было
действительно так." А я в эти годы - сказав вы -
жив в Ленинграде. Мы не ощущали недостатка
ни в чем, у нас было все - белки, мед, масло, фрукты,
торты, пельмени. Мы ничего не знали о голоде
на Украине."

Тут один цікавий факт. В 1932р я
читав в газеті "Коммунист" як у одного сільщина
було знамено і вилучено зерно, яке було задвоєне
за картоплю. Так він намагався придбати
від держави "надлишки" зерна. Скільки?
Мотав було задвоєне зерно за картоплю
ну мотав 5 кг. Це було перед голодом 1933 року.
Коллектарі як катуять людей.

Про страшний голод-33р дійсно трудно
поверити. Якоб на роботі один жінке-матри
сказала мені (в 1967-68р) як вона розповіла
своєму сестві про голод, як виширати і як від
голоду злішили сестри. Сестра пошукав і сказав:
- Не бреште мати - голоду було 14-15 років.

З повагою ветеран війни і трудя бутемко
9/11 89р м. Київ пров. Зертишевк